

Jocs florals

de Castellfollit de la Roca

Diada de Sant Jordi, 23 d'abril de 2020

Nascuda al cor de l'Empordà

El de dalt o al de baix

No importa, tal hi fa

Ets filla de L'Empordà

Des de sempre,

De tots els temps

Ets tu dona Empordanesa

La millor dona del món.

La que procura i treballa,

La que canta, la que balla.

La que els jorns de tempesta

I les nits de lluna clara

espera ansiosa

l'arribada de l'estimat.

Ets dona Empordanesa

com l'espiga del blat daurat

que el vent de Tramuntana

agita sens parar.

Ets com les arrels del cep

aferrades a la terra aspre.

Tu com les arrels,

defenses amb urpes i dents

Pseudònim: Flor de Ioto

Categoria: ROSSOLADA

Tema: narrativa / humor

TÍTOL: ESTIC DECIDIT.PASSO A L'ACCIÓ. FAIG UN CANVI DE PARELLA

“Les persones que no tenen energia sexual són persones que s’amaguen, no brillen; les persones amb energia sexual tenen connexió amb la vida i tenen poder”

NPI (Ni punyetera idea qui ho va escriure)

Impregnat de lectura de llibres d'auto ajuda, sobretot de psicòlegs argentins, de les energies positives, del reiki, del ioga... he aconseguit finalment una base teòrica. Ara cal passar a l'acció!

Només em manca comunicar-ho a l'actual parella i mirar l'horòscop per decidir el dia. Cal que els astres aquest dia estiguin completament alineats.

Tot coincideix que ha de ser el proper dissabte. Sí, dissabte vinent és el dia! A més és cap de setmana, tens més temps i generalment és un dia que la gent té una bona predisposició. També, queda el diumenge per descansar.

Malgrat tot, la por m'envaeix. Dels 60.000 pensaments diaris que em passen pel cervell, 59500 estan relacionats amb l'efecte de canviar de parella. No és gens fàcil.

Com la majoria de les parelles, hem tingut les nostres discussions, els nostres punts de vista diferents; a vegades hem cridat, però després de l'acte sempre ha quedat tot arreglat.

Aquests darrers dies menjo compulsivament xocolata amb el 80 % de cacao. He llegit que el cacao és un antidepressiu, després a mitja tarda, vaig restret al lavabo. Cal calmar l'angoixa que això suposa.

Floreta boniqueta
Categoria: Cinglera
Tema: Sant Jordi
Edat: 5 anys
Curs: P5

POEMA DE SANT JORDI

Hi havia una vegada un drac
que quan menjava feia cric-crac

Un Sant Jordi molt valent
que sempre estava somrient

I una princesa bonica i presumida
que es va enamorar de seguida

Tothom regala una rosa i un llibre
per celebrar tots junts aquest dia.

Gelat de maduixa
Categoria: Turonell
Tema: Sant Jordi
Edat: 8 anys
Curs: 3er

UN SANT JORDI DIFERENT

Fa molts i molts anys, al poble de Castellfollit
hi havia un drac petit i molt valent
que menjava verdura amb arròs bullit.
I per ser diferent l'aplaudia tota la gent.

Quan va arribar Sant Jordi el drac estava gelós.
Ja no li feien cas ni l'aplaudien com abans.
I tot plorant, plorant com un cap gros
Va arribar sanglotant a la Plaça dels Gegants

Sant Jordi en veure'l tant trist i desconsolat
de seguida el va voler ajudar.
Cridaria els amics d'un grapat
que a la plaça s'havien de trobar.

De cop hi van arribar els gegants i els cabeçuts.
En Roc i la Bàrbara, obrien una gran cercavila.
I en Gaspar i en Perot repartien convençuts
roses vermelles a les noies de la vila

El drac i Sant Jordi contents s'hi van afegir,
I des d'aquell dia, cada any fan festa grossa.
Que si us agrada molt de llegir
Podeu regalar un llibre i una rosa.

LES FESTES NADALENQUES

Al arribar aquestes diades de les FESTES NADALENQUES, AMB EL CAGAR TIÓ, (ara també el PARE NOEL) que poc a poc enfosqueix la tradicional NIT DE REIS. També, cal tenir present l'oblit que cada any és més agut, per el que fa la posada en escena del Pessebre familiar.

A casa nostre, cada any muntem el PESSEBRE. Més gran o menys, sempre en el mateix lloc. La parada es fa segons les figures que queden de l'any anterior i de les possibilitats de poder-ne comprar alguna de nova. També ans de sortir la prohibició d'anar al bosc a recollir molsa i suro, o escorxa de pi, el podíem fer més gran, pel fet que no calia comprar tot aquest gènere.

És una bogeria veure a tota la família instal·lant estris i fustes per anar fent que la màgia agafi forma i comenci a tenir cara i ulls, fins arribar a deixar-ho completat amb el màxim de detalls possibles.

Acabada la tasca que ha estat llarga però animada i distreta, ha arribat l'hora d'anar a dormir. Els pares volen que doni repòs al meu petit cos, ja que durant el dia és un no parar. Cremo tantes energies que a la nit no aguanto d'estar despert fins gaire tard.

Aquí és on comencen les meves cabòries i els meus somnis. Tanco els ulls i al poc ja dormo. És llavors que el meu cervell comença a funcionar com una computadora. Apareixen totes les figures que hem col·locat sobre la fusta recoberta de molsa, sorra, paper de plata i tanques fetes de petits brancalls.

En el meu imaginari les figures cobren vida i, és llavors que jo puc parlar-hi, fer-les moure. Puc estar una estona amb la dona que estava la roba sobre una pedra plana. Com també estic mirant si el pescador que hi ha a prop, treu algun peix del riu. A només un pam, hi ha una petita caseta vallada i un petit hortet al costat.

El camí que arriba fins la barraca que hi ha el naixement, està fet amb sorra un xic granalluda i a les voreres una mica de verd. El riu que hi ha serpentejant per tot l'espai muntat amb paper plata hi ha un pont que el creua. Aquet pont el pare el va comprar l'any passat el dia de Santa Llúcia a la Plaça de la Catedral a Barcelona que hi anàrem d'excursió. Diu, el pare, que aquest any no hi posem res de nou. Guardarem els diners i axis l'any vinent, volem fer realitat un canvi que ja fa temps portem de cap (jo més que ningú). El riu amb paper de plata serà amb aigua de veritat.

LA NATURA

La natura,
és un món d'aventura.
Hi viuen éssers vius,
Com els ocells que fan nius.
Com els arbres i les flors,
que creixen amb amor.
Com les abelles que van de flor en flor
i xuclen el polen amb el seu fibló.
Els conills tenen cries,
i no obren els ulls fins al cap de 10 dies.
Aquest poema s'ha acabat,
perquè les serps ens han atacat.

PERLA

1 La primera mort i les dues següents

En Nil de can Vaquer, dorm plàcidament. Pels llibrets dels batents de la finestra, entre la claror de l'alba, fent llums i ombres emmarcades dins un marc buit. Als seus peus, damunt els pantalons hi dorm currucada l'Oliva, la vella gata que l'acompanya nit i dia.

La calma a la penombra de la cambra és absoluta. De sobte la gata fa un bot, s'estarrufa i miula – l'amo es remou sota els llançols i sense perdre el son, allarga la ma deixant que l'animal posi el cap sota la seva ma per ser amanyagada.

- Ai ! Ja tornes a somiar!. Acabaràs a la consulta del psiquiatre!

Ja desperts tots dos, el noi de Vaquer es lleva decidit i un cop dret, s'estira com la seva gata. De costat arriben a la cuina i comencen el ritual com cada dia: Un got d'aigua amb unes gotes de llimona, lavabo a pixar, rentar-se la cara i preparar l'esmorzar.

Mentre l'home es va vestint, l'Oliva es rebolca pel llit i quan ell acaba, el gat baixa d'un salt i surt de l'habitació. Arranja una mica la roba que cobreix el catre i es dirigeix a la porta. Abans d'agafar les claus, treu la petaca de tabac de la butxaca dels pantalons, mentre la gata a l'estil del millor gos, espera impertèrrita. En Nil enrotlla la primera cigarreta del dia.

Ja al carrer, la parella camina un al costat de l'altra, porten la mateixa marxa i vistos per darrera, sembla que balancegen els cossos al ritme del fum de la cigarreta..

Els carrers comencen a il·luminar-se, encara sense sol. El silenci dels dos caminants no el trenca ni el vent. Són part del paisatge calmat.

El passeig s'alenteix a cada passa fins que en Nil es para un instant i cau arraulit sense trencar aquesta imatge fotogràfica d'un carrer buit d'un petit poble de pagès.

Quan el sol treu el cap damunt de la muntanya, el cos immòbil amb la gata arraulida sobre els pantalons es trobat per la primera matinera, la Llúcia del Rabós.

La mort d'en Nil de can Vaquer, entra a totes les botigues, amb el lament propi de la sorpresa i del dolor sobtat.

El dia de l'enterrament, tres dies més tard, a la sortida de l'església, en Ramon de l'estanc es desplomà en mig del seguici, i a la nit, mentre sopava, una altra mort sobtada: l'Ester de ca l'Hipòlit, amb el cap encastat dins el plat de sopa.

Pseudònim: VERD OLIVA

Categoria: ROSSOLADA

Tema: Enyorança

Paraules absents sense resposta.
Somnis trencats i apedaçats.
Sols que ja no surten per la finestra.
Ales que han perdut la fe en volar.

Intents de cridar a unes orelles sordes.
Finestres per on traspassa el fred i la humitat.
Nits gèlides de primavera.
Trens que fa temps es van escapar.

Si poguéssim dir prou i deixar la porta oberta.
Si ens donéssim la mà per intentar millorar.
Si perdéssim la por a dir pel nom les coses.
Si aprenguéssim a entendre que no to és tant clar.

Sentiments malferits sota un cor que tremola.
Nadals arraconats al calaix de l'oblit.
Aeroports on la vida fuig massa de pressa.
Històries passades que ja es van oblidar.

El cucut del rellotge ja fa anys que no canta.
La mainada que no jugarà al carrer demà.
Orenetes que marxen per por a la desgràcia.
La bella sirena que no vas saber besar.

Pseudònim: Vico

Categoria: ROSSOLADA

Essència

La piga de sota el llavi, l'arruga en entrellçar els ulls d'emoció, aquella cicatriu de la típica ensopegada quan tenies 3 anys, els llavis mig mossegats dels nervis de la decisió de l'ahir, la vulnerabilitat després d'una ensopegada, la valentia de continuar caminant i fer-se gran..... tot allò que ens fa especials. Orgullosa de poder mostrar que ens hem emocionat, que hem viscut, que hem arriscat... i impacient pel que ens espera. Som persones úniques, persones amb esperit, esperit de vida, esperit de viure.